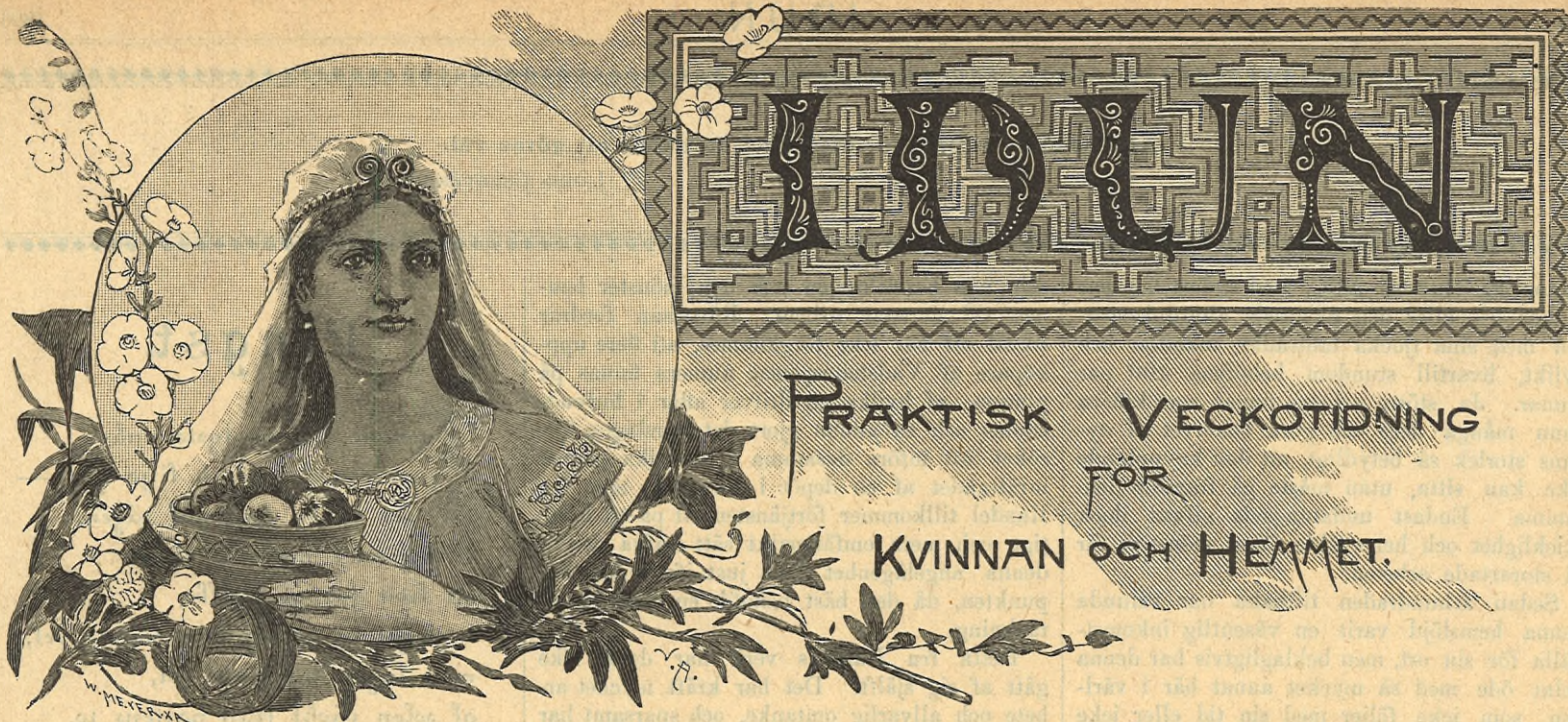

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

PRAKTISK VECKOTIDNING
FÖR
KVINNAN OCH HEMMET.

N:r 21 (127)

Fredagen den 23 maj 1890.

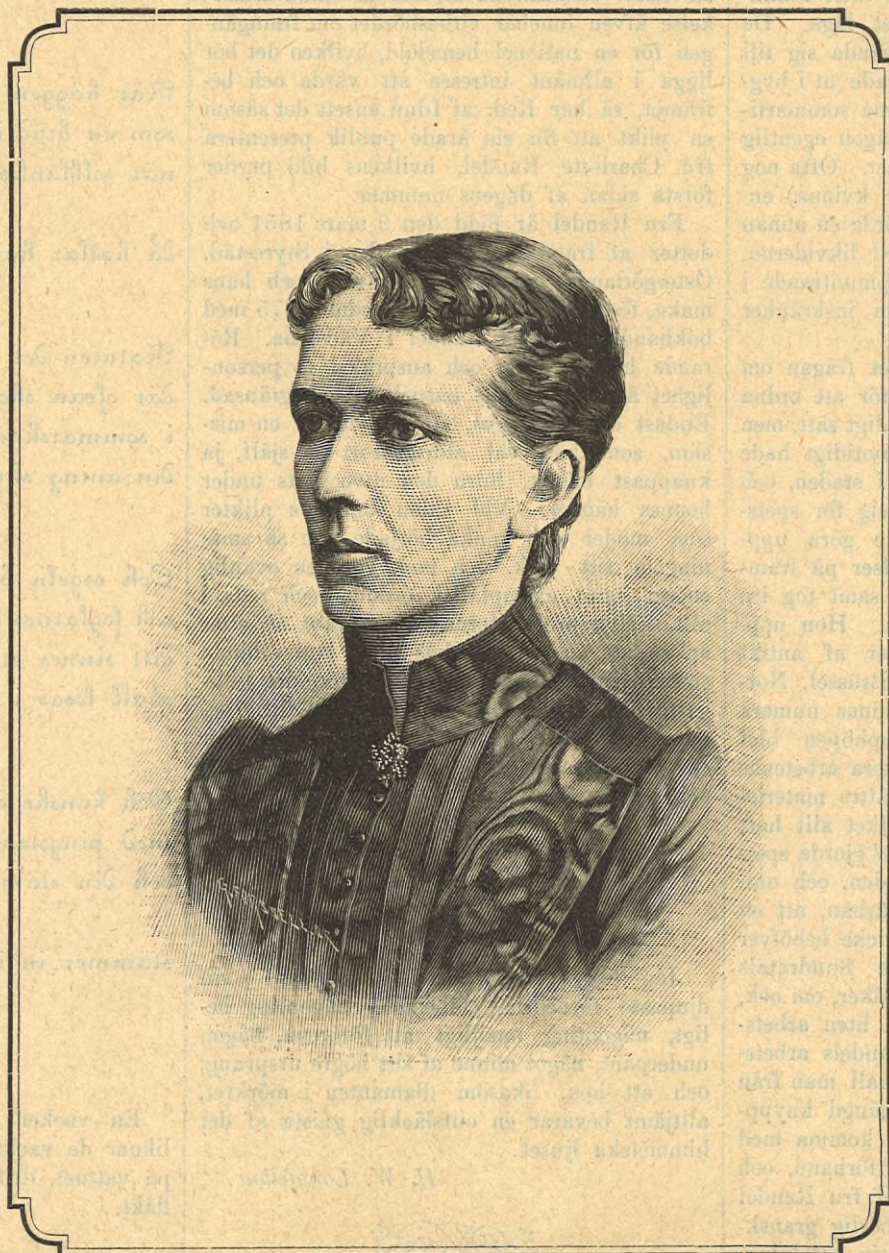
3:dje årg.

<p>Annonspris: 35 öre pr petitråd (10 stafvelser). För »Platssökande» och »Lediga platser» 25 öre. Utländska annonser 70 öre pr petitråd.</p>	<p>Tidningen kostar endast 1 kr. för kvartalet, med Iduns- Mode- och Mönstertidning 1 kr. 65 öre; postarvodet inberäknadt.</p>	<p>Redaktör och utgivare: FRITHIOF HELLBERG. Träffas å byrån kl. 10—11. Allm. Telef. 61 47.</p>	<p>Utgifningstid: hvarje helgfri fredag. Lösnummerpris: 15 öre (vid kompletteringar).</p>	<p>Byrå: Drottninggatan 48, 1 tr. Prenumeration sker i landsorten å post- anstalterna, i Stockholm hos red., i boklådorna och tidningskontoren.</p>
--	--	--	--	---

Charlotte Randel.

De gamla klostren lemnade oss bland andra kulturarf äfven spetsknypplingskonsten. Den anses införd i landet omkring början af 1400:talet. I cellens dystra ensamhet blef spetsknypplingen en förströelse emellan fasta och bön, och den är ännu i dag de betrycktas stöd, på samma gång dess frukter äro världsdamens stolthet, vare sig en af dessa mäterliga spetsar pryder den väl parfymrade brudnäsduken eller genom hennes försorg, till den himmelske brudgummens ära, smyckar täckelset kring altarets rand.

Såsom en äkta klosterkapelse fortfar knypplingen egendomligt nog att så företrädesvis hafva hemortsrätt på den gamla klostergrunden, i Vadstena och dess omnejd, att man med föga framgång försökt att odla densamma på andra håll. Detta torde komma sig däraf, att människorna rent af växa upp med densamma. Barnet lär sig handtera knyppelpinnarna vid tidiga år, och ännu i ålderns höst, då orkelslösheten inträder, ser man såväl gubben som gumman sysslade vid knypp-

peldynan. Till och med den väderbitne fiskaren, som med senstark arm vant sig att brottas med Vetterns ostyriga vågor, skall man under vinterkvällarne finna hafva utbytt fisknätets grofva maskor mot de jämförelsevis oändligt fina, hvilka mätas med omfånget af en knappålsspets. Inga händer äro för grofva, och ändå är denna konst så fin; icke minst därför att den lemnar alla familjens medlemmar tillfälle att mer eller mindre bidraga till det gemensamma underhållet.

Om du, som resande, passerar en mindre gata i Vadstena och kastar dina blickar in genom ett fönster, skall du nästan i hvarje sådant finna en eller flere af dessa konstiga tingester, hvilka bära namnet knyppeldynor. Vid närmare betraktande skall du äfven finna med hvilken förvånansvärd färdighet dessa fitiga händer kasta sina knyppelpinnar »härs och tvärs», under det trådarne villigt slingra sig mellan de väldiga kolonnerna af knappålar, hvilka i ordnade leder forma mönstret. För den oinvigde ser detta mycket konstigt ut, det må nu gälla att knyppla »udd och stad» —

Allt hvad som förtjänar att göras, förtjänar att göras väl.

LORD CHESTERFIELD.

knypplingskonstens ABC, med endast fem par pinnar — eller den fotsbreda altarduksspetsen med sina tjocka lantrådar, mandlar och dylikt, hvartill stundom behövas 400 par pinnar. Ja, större arbeten finnas, som kräva ännu många flere och göra behovet af dynans storlek så betydligt, att den knypplande icke kan sitta, utan måste gå framför densamma. Endast undantagsvis gifvas dock skicklighet och herravälde öfver mönstret för så storartade arbeten.

Sedan århundraden tillbaka har sålunda denna hemslojd varit en väsentlig inkomstkälla för sin ort, men beklagligtvis har denna delat öde med så mycket annat här i världen, som icke följer med sin tid eller icke handteras med sorgfälligt vård. Mönstren blefvo i längden ensidiga och enahanda. De gingo från stuga till stuga utan förändring, och utlandet kom med nya, sirligare former och billigare priser, ehuru med långt ifrån lika värdefulla arbeten. I följd häraf var spetsknypplingen under 1870:talet i ett tillbakagående, som väckte alvarliga bekymmer. Verksamma händer funnos i mängd, men förbättrade former voro af nöden, och därtill kräfdes en ordnad afsättning. Väl funnos uppköpare, men det var ingen drift i affärerna, och priserna voro ytterst låga. De flesta fingo med sina arbeten vända sig till s. k. »spetsgångare», hvilka tågade ut i bygderna, företrädesvis till badorterna sommartiden, och medförde lager utan någon egentlig urskilning af varans beskaffenhet. Ofta nog var denna vandringsman (eller kvinna) endast kommissionär, hvilket medförde en annan känbar olägenhet, dröjsmål med likviderna, någonting som just icke var uppmuntrande i tarfliga hem, där förlagsförmågan inskränker sig till det minsta möjliga.

I början af 1880:talet var det frågan om att bilda ett bolag i Vadstena för att ordna denna angelägenhet på ett tidsenligt sätt, men förslaget strandade. Ungefär samtidigt hade fru Charlotte Randel bosatt sig i staden, och hon började genast intressera sig för spetsknypplingsarbetet. Hon började göra uppköp och inledde affärsförbindelser på främmande platser för afsättningen samt tog itu med förbättringen af mönsterna. Hon uppsökte gamla, förglömda mönster af antik värde och införsoref nya från Brüssel, Normandie m. fl. ställen, och förefinnas numera sådana i tusental. Genom uppköpen blef hon äfven i tillfälle att kontrollera arbetenas beskaffenhet, att framtvinga bättre materiel för tillverkningen o. s. v., hvilket allt haft det goda med sig, att endast väl gjorda spetsar hädanefter föras i marknaden, och omsättningen är äfven bringad därhän, att en hvar, som har ett godt arbete, icke behöfver utbjuda det förgäfvets. Många hundratals människor hafva härigenom en säker, om ock, i förhållande till arbetet, ännu liten arbetsförtjänst. Besöker man fru Randels arbetslokal en onsdag eller lördag, skall man från tidigt på morgonen finna en mängd knypplerskor af alla åldrar, hvilka komma med arbeten, de flesta beställda på förhand, och hvilka blifvit utförda efter af fru Randel lemnade mönster. Efter vederbörlig granskning erhåller nu hvar och en sin betalning,

och nya beställningar och nya mönster lemnas till fortsatt arbete. Rättvisan fordrar likväl att här icke förglömmas, att flere uppköpare af Vadstenaspetsar numera finnas på platsen, af hvilka en drifver affär i hufvudstaden och en annan gjort det storslagna försöket att införa desamma i Amerika genom inrättandet af en depôt i Newyork, men fru Randel tillkommer förtjänsten att på ett kraftigt och mera omfångsrikt sätt hafva drifvit denna angelägenhet fram just ifrån den tidpunkten, då den bäst behöfde en dylik handräckning.

Detta fru Randels verk har dock icke gått af sig själf. Det har kräft mycket arbete och allvarlig omtanke, och sparsamt har det väl äfven varit med uppmuntran, om ock affärerna så småningom började arta sig till att gå ihop. Det var därför med så mycket större glädje vi häromdagen erforo, att styrelsen för Handarbetets vänner beslutit att för innevarande år tilldela fru Randel det pris, som bär Sophie Adlersparres namn och utgör ett erkännande af ådagalagda förtjänster i nämnda förenings syfte. Fru Randel har gjort sig väl förtjänt af denna uppmuntran, som kommit henne till del efter snart ett tiotal sträfsamma år, och då denna utmärkelse äfven innebär vitnesbördet om framgången för en nationel hemslojd, hvilken det bör ligga i allmänt intresse att vårda och befrämja, så har Red. af Idun ansett det såsom en plikt att för sin ärade publik presentera fru Charlotte Randel, hvilkens bild pryder första sidan af dagens nummer.

Fru Randel är född den 9 mars 1851 och dotter af framlidne kyrkoherden i Styrestad, Östergötlands län, J. F. Boström, och hans maka, född Möller, samt gift sedan 1875 med bokhandlaren Axel Randel i Vadstena. Rörande hennes blida och anspråkslösa personlighet är vår uppgift naturligtvis begränsad. Endast det må sägas, att hon utfört en mission, som hon väl aldrig trott på själf, ja knappast märkt, huru den utvecklats under hennes händer. Vid sidan om sina plikter som moder och maka började hon så småningom sitt verk, och tack vare en ovanlig energi samt exemplarisk ordning och reda i allt, hafva profkartornas antal växt år efter år, så att nu fru Randels affär kan erbjuda spetsknypplingskonstens alster ifrån det billigaste till det dyrbaraste. Af det lilla senapskornet har blifvit ett stort träd under en omtänksam och kraftfull kvinnas ans och vård.

G. R. P—n.

Jag tror, att kvinnan till och med i sin djupaste förnedring bibehåller någonting heligt, någonting omöjligt att förorena, någon underpant, något minne af sitt högre ursprung; och att hon, likasom diamanten i mörkret, alltjämt bevarar en outsläcklig gnista af det himmelska ljuset.

H. W. Longfellow.

Pingst.

Genom skogens tysta snår
en ängel med en lilja går —
det är en gammal sägen.

Och finner han vid vägen
ett litet fattigt fogelbo,
i pingstens namn han signar det,
men ingen fogelunge vet,
af solen väckt från nattens ro,
hvar'från han sångens gåfva fick,
och hvi så lätt det sjunga gick.

* * *

Du, saga ifrån barndomsdar,
du stannat i mitt minne kvar.
Och fast man ej på sagor tror,
i pingstens frid en ängel bor.

* * *

När häggen står hölj'd i hvitaste blom
som en brud i de ljufvaste drömmar,
när solblanka glittra fjärdar och strömmar,
då kallar han dig till sin helgedom.

Naturen det är. Guds fria natur,
där ofvan skogens pelaterader
i sommarskyn, högt öfver björk och fur,
din aning skyntar en kärleksrik fader.

Och orgeln brusar. Det vinden är
och foglarnes kör och böljornas sänger —
ditt sinnes oro, ditt hjärtas ånger
skall lösas i frid och tårar här.

Och kanske att ängeln från sagans dar
med pingstens lilja helt sakta dig rör,
och din stämman, lofsjungande, jublande
klar,
stämmer in i skogens mäktiga kör.

Daniel Fallström.

En vacker kvinna utan fasta grundsatser
liknar de vackra, rotlösa blommor, som flyta
på vattnet, drifna hit och dit af hvarje vindfläkt.

Lady Blessington.

Hvarför han inte gifte sig.

Det var bal hos assessorns, och dansen gick i flygande fläng.

I den mjuka soffan i ett af sidorummen satt en ung kvinna om sjuutton eller aderton år. Öfver hennes ungdomliga ansikte hvilade ett drag af tankfullhet, hvilket ännu tydligare tog sig uttryck, då hon fäste sina stora, spörjande ögon på den allvarsamme mannen, som stod lätt lutad mot fåtöljens ryggstöd.

Det var äktenskapet de talade om, och han hade blifvit varm under samtalet.

Vid en paus inföll hon:

»Jag kan ej annat än gilla edra åsikter, då ni påstår, att en människas lif utan äktenskap är i hufvudsak förfeladt. Jag har ofta tänkt mig, hur tomt det skulle kännas att lefva hela sitt lif utan annat mål än sig själf, utan att hafva någon att dela med, vare sig sorg eller glädje, och jag har uppriktigt bedt himlen bevara mig från ett sådant öde. — Men säg mig,» tillade hon skalkaktigt och lutade sig tillbaka i soffan, »hvarför ni med edra åsikter och eder ställning ej redan skyndat att förankra er lefnads julle i den äktenskapliga hamnen, som ni påstår vara den tryggaste och bästa.»

Aktuarien, en herre om 30 år, af ett sympatiskt utseende, strök småleende sin ena mustasch.

»Det gifves så många synpunkter, min fröken,» sade han. »Den ena tycker så och den andra så. En är nöjd blott han får ett föremål att fästa sig vid. En annan söker anlag, egenskaper och fullkomlighet — med ett ord, ett ideal.»

»Och ni har ej funnit ert ideal, förstås?»

»Det är ej allom gifvet att finna lyckan, fastän hon kanske ibland är en så nära, att man kunde gripa henne i de guldglänsande lockarne. Det fordras tillfälligheter, för att man skall få lära känna hvarandra på det rätta sättet; man måste visa sig för hvarandra utan någon påtagen tillgjordhet eller hycklande maskerad, och det är ju i vårt stora sällskapslif rent af omöjligt de olika könen emellan. Blott under den förutsättningen att man på förhand riktigt lär känna hvarandra, kan man tänka sig in i framtiden, utan att göra sig illusioner.»

»Ni menar att äktenskapet i de flesta fall är ett lotteri?»

»Ja — ett lotteri, där man sätter allt på ett kort och låter slumpen afgöra. Det är ju så de flesta af våra dussinäktenskap komma till stånd. Jag vill nu inte tala om de äktenskap, som arrangeras af tanter och mostrar, då de båda offren »fösas» tillsammans, eller sådana, då den ene äktenskapskandidaten af »konvenansskäl» tvingas att gifte sig med en, då han i själfva verket tycker om en annan.

Tänk er nu, att två unga personer af samma ålder och samhällsställning råka hvarandra t. ex. på en bjudning eller en bal. De komma i samtal, de finna behag i hvarandras idéer och tycken, de ha lika åsikter om en del saker m. m., m. m. och allt detta gör, att de hvar å sin sida göra den tysta reflektionen: du är den rätte. De sträfva att lägga i dagen för hvarandra alla sina älskvärda egenskaper, och på det viset händer det, att de kanske efter ett par sammanträffanden anse sig vara fullt förberedda för att gå den långa färden genom lifvet sida vid sida. Men de ha vid de få tillfällen, de

råkat hvarandra, endast haft tid att lära hänna hvarandras älskvärda egenskaper. Att de båda hafva fel och olater — det kommer först i dagen, när det är för sent. Och då blir det kanske ånger, bitterhet, beskyllningar för trolöshet m. m., och så är friden all. Och ett sådant äktenskap, där ej full harmoni råder, det anser jag ej vara ett verkligt äktenskap, utan endast en tvungen förening, en härd för osedlighet och kväljande lifsleda.»

»Men om man är förståndig, kan man ju foga sig efter hvarandra och undvika alla konflikter.»

»Utan tvifvel; men hellre skulle jag vilja lefva som eremit hela mitt lif än ingå en sådan »förening». Nej, jag fordrar mera än eftergifter. Man och hustru skola ej stå som tvänne makter bredvid hvarandra. Då måste hängifva sig åt hvarandra helt och hållet, ingå i och så att säga komplettera hvarandra; de måste vara ett enda oskiljaktigt helt. Blott under denna förutsättning kan ett verkligt sedligt äktenskap komma i fråga. Jag skulle förlora aktningen för mig själf, om jag i detta afseende handlade mot min öfvertygelse.»

»Tror ni då, att lynnen och åsikter böra vara lika å ömse sidor för att en förening skall kunna bli lycklig?»

»Visst inte! Det är med det som med musik: två olika instrument åstadkomma gemensamt en skönare verkan, än hvar för sig solo; men ser ni — för att fullborda liknelsen — instrumenten måste vara stämde för hvarandra, annars blir det bara disharmoni.»

»Hur skall man då kunna få reda på den, som man händelsevis råkar vara »stämde» för, när man kanske inte känner hvarandra...?»

»Ja, det är en fråga, som *verkligheten* får lemna svar på... Den som söker, finner... Jag skulle för min del vilja hänvisa till umgängeslifvet, den sunda, otvungna, förtroliga och aktningfulla sammanvaron, som har öfversegelig nytta med sig för alla och i alla lifvets förhållanden. Jag menar nu ej det slags umgänge, som består vid våra paradtillställningar, där man kommer tillsammans för att visa nya toaletter och höra skandaler eller skvallerhistorier.»

»Ni är sträng emot vårt sällskapslif.»

»Jag är endast rättvis, min fröken. Spiran inom umgängeslifvet föres merendels af högmodet, pedanteriet och den småaktiga, fördomssjukan. Och detta är, enligt min åsikt, en följd af dålig uppfostran i hemmen, d. v. s. af misslyckade äktenskap. Det är häri det stora ansvaret ligger för den, som på måfå och i förhastande går och binder sig för lifvet för att sedan bli far eller mor för en generation af i andligt och sedligt hänseende lytta och snedridna barn.»

»Min herre, jag vill inte motsäga er i denna fråga, ehuru jag inte riktigt kan tro, att lifvet är så mörkt och dystert, som ni vill påstå. Ni måtte ha blifvit grundligt bedragen på oss, kvinnor, då ni kan hysa så pessimistiska åsikter om den nuvarande generationen.»

»Jag endast reflekterar, min fröken. Det var en gång jag var ung och blind. Jag svärmade som en yr fluga omkring ljuset, tills jag svedde vingarne, och nu kan jag inte flyga längre — endast sitta och filosofera i ett hörn. Men tiden går...»

»Det var en gång, sade ni. Åh — berättat, berättat!»

»Ni vill narra mig till en bikt? Ja,

hvarför inte — kanske ni en gång kan ha nytta af min lilla historia. — — —

Det var således en gång — alla sagor börja ju på det viset — jag blef bekant med en ung flicka — när och hvar gör ju detsamma. Jag var ung och en smula svärmisk, fast det visade jag aldrig. Hur det nu var, så började jag i tysthet bygga små luftslott; jag riktigt njöt af att gå och tänka mig in i framtiden, hur vi skulle ha det, jag och hon, och hvilken intelligent och söt ung fru hon skulle bli.

Jag var fattig, men hoppet på den framtiden, som hägrade för mig vid hennes sida, höll mig vid godt mod. Jag trodde obetingadt på henne, mig själf och hela världen. Vi råkade hvarandra hvarje dag, och som vi båda hade hvad man kallar karaktär, var den närmare bekantskapen snart gjord. Jag skulle vilja påstå, att det finnes ett slags magnetisk kraft, som oemotståndligt drar tillsammans personer, som äro bestämda att på ett eller annat sätt ingripa i hvarandras öden. — Någon »officiel» förklaring blef det ej af, men ändå visste jag, att hon höll af mig lika mycket som jag henne. Ni har kanske ej någon erfarenhet af det egendomliga behaget af att känna sig älska och vara älskad, utan att man ännu med ett ord yppat sina känslor eller visat dem för främmande. Det behöfves ju heller inga ord; man förstår hvarandra så väl, utan att tala. Det existerar ett slags kärlekens »frimureri», där orden ersättas af förstulna ögonkast och miner, där ens närmaste känslor meddelas endast genom en liten lätt beröring; det är, som om de respektive parterna medels en osynlig telegraf förde en oupphörlig korrespondens med hvarandra...

Jag hade således funnit mitt ideal, ser ni, min fröken, tidigt nog; jag kände det allvarligt, men var på samma gång tillräckligt förnuftig för att förstå, att det ej gick an att kasta sig i elden med detsamma.

Vet ni, fröken, jag har en mycket hög tanke om kvinnan, sådan hon bör vara: sanningssälskande, uppoffrande, ren och ärbär. Jag trodde mig finna alla dessa dygder hos min tillbedda. Det är också möjligt, att hon hade dem, fast *det* sedan gjorde mig detsamma...

Det finns ett visst slag af fruntimmer, som finna nöje i att genom ynnest mot en annan manlig person väcka sin tillbedjares svart-sjuka... Jag vill just inte påstå, att hon, som jag älskade, var af det slaget, men att hon å andra sidan ej föraktade ett visst koketteri. Jag såg emellertid en gång, hur en annan herre, som, förmodligen till följd af sin ställning, ansåg sig ha rätt att vara när-gången och förtrolig, tog henne i sitt knä och smekte henne, utan att hon gjorde motstånd. Det skedde i min närvaro och var kanske från hennes synpunkt sedt, en oskyldig lek med mig — men vet ni, hur jag kände det? Jag kände mig träffad, som en fågel, som i full fart tumlar mot en bergvägg. Det var något, som gick sönder inom mig — det kände jag — något som aldrig skulle bli bra igen. Att tänka sig, att hon kunde göra så, vet ni, det gjorde mig så ondt... Afsky och leda plågade mig på samma gång, men därjämte ljud i mina öron en ton, som allt mera tog form och uttryck i ord — det var det enda ordet: aldrig! aldrig!...

Jag nämnde ej för någon, hvad jag kände, och ett par dagar därefter reste jag min väg... Jag har ej sett henne på tio år nu.»

»Och hon, hvad sade hon när ni skildes?»

»Hon! — Ingenting! Hon såg på mig med stora, frågande ögon, alldeles som ni gör nu — — så kramade hon min hand — jag hörde en suck — kanhända grät hon; men det såg jag inte, ty jag ville intet se, och så hade det redan börjat skymma.»

»Ni älskar henne då fortfarande?»

»Kanhända.»

»Och om ni ännu en gång råkas, så förlåter ni henne, och allt blir godt och väl igen?»

»Förlåta — det har jag redan gjort; glömma — det ordet finns ej i den sanna kärlekens ordbok. — Kanske jag nu får lof att bjuda er min arm? Det spelar just nu upp till françaisen.»

Ahrne.

Glömmen ej

»Iduns skolofskoloni!»

De minsta bidrag mottagas med tack-samhet; ingen, som något kan offra, skall draga sig undan — det är vårt vissa hopp!

Men hvad som skall göras, måste göras snart.

Insänden därför, ärade läsarinna, oförtöfvadt Edra bidrag till Redaktionen af Idun Stockholm, i postanvisning eller postsparmärken (ej frimärken). Vid försändelsen bör tydligt angifvas, att den är afsedd för »Iduns skolofskoloni».

Inom fjorton dagar

bör allt vara afslutadt, att vi sedan omedelbart må kunna skrida till det praktiska ordnandet af det goda verket.

Alla inflytande bidrag redovisas i Idun. Själfva hafva vi som grundplåt tecknat 100 kronor. Mätte den rikt mångfaldigas! Stockholm i maj 1890.

Red. af Idun.

På dödsbädden.

Skiss

af Wilma Lindhé.

(Slut från föreg. n:r.)

Det ringde på tamburklockan, och hon hörde det — hade längtat och väntat på detta besök, nu som alltid — mera i dag än någonsin.

Det var doktorn, som kommit regelbundet hvarje förmiddag, allt sedan hon sjuknade.

Karin gick att öppna, hennes kängor knarade dubbelt under det fruktlösa försöket att gå på tåspetsarna, och Lisen kände mer än någonsin denna längtan efter mjuka, kärleksfulla händer och smekande ljufva röster, som infunnit sig på samma gång som sjukdomen — eller väckts till lif därpå.

Doktorn hade ett godt, intelligent ansikte och såg glad ut — för att uppmuntra den sjuka troligen.

»Hur är det i dag?» frågade han skämtsam. »Inga plågor — eller hur?»

»Nej! Jag ligger mest som i dvala — om inte den förfärliga mattigheten vore.»

Små svettpärlor trängde fram kring läpparna, blott af ansträngning att säga dessa få ord.

Doktorn nickade smått bekräftande.

»Kunna plågorna komma tillbaka?»

»Nej! nej! bara lugn!»

Hennes ögon hade sett så ängsligt spörjande in i hans.

»Och om de komma?»

»Finns det medel att få bukt med dem!»

Hon låg tyst, med slutna ögon — de små vaxlika händerna fingrade på lakanet — så slog hon upp blicken med ett leende, som gjorde henne vacker — nästan ung.

»Hur lång tid har jag kvar?»

»Det är inte godt att veta — om bara krafterna — —?»

Det kom något af den forna energin i uttrycket. »Jag vill veta det!»

»Hm! är det något särskildt?»

»Ja.»

»Man bör aldrig uppskjuta.»

»Bör det göras i dag?»

»Det går ju an att vänta — men — för säkerhets skull.»

»Tack doktor! Tack för allt — och mest för detta!»

Hon räckte honom sin hand, och han visste, att han tryckte den för sista gången.

»Karin» sade hon, då de blifvit ensamma. »Du måste utträtta något åt mig.»

»Allt hvad du vill!»

Den sjuka kunde ej fortsätta. Hennes blickar hade fallit på Karin, där denna stod framför henne, svällande af helsa och lefnadslust, med röda kinder och fasta, senfulla lem-mar. Hvilken skilnad emellan dem båda! Hon blundade för att slippa se.

»Är det en prest du önskar?» frågade Karin efter en stunds förlopp.

»Nej!» kom svaret, otåligt som ofta förut. »Jag går raka vägen till min Gud och behöfver inga medlare.»

»Men ändå — vi äro ju syndare alla!»

Lisen svarade ej. Syndat hade hon väl mer än de flesta, om det var en synd att älska — alltid älska — tänka på och lefva för någon, som tillhörde en annan? Men hvad oudt hade hon väl gjort denne? Var det ej en rikedom — en skatt, hon gifvit bort i tysthet? En gåfva — den största som kan utdelas här i tiden. Om den gått förlorad? Hvad mer! Kunde den ens gå förlorad? — Eller om den gjort det — skulle den ej återfinnas en gång?

»Jag behöfver ingen prest,» sade hon retligt. »Gif mig bibeln!»

Karin tog den från bokhyllan.

»Skall jag läsa för dig?»

»Nej! Gif mig den.»

Mellan två, löst sammanfästade blad låg ett försegladt bref, och då Lisen fått det i sina händer drog ett skimmer af lycka öfver hennes ansikte. En stund höll hon det kvar — det såg ut, som hade hon svårt att lemna det ifrån sig — så räckte hon det åt Karin, som nyfiket granskade adressen.

»Hofrättsrådet Hjorth! Känner du honom? Det är ju hans döttrar, som...?»

Karin visste, att hon bleknade. »Är det? Jag trodde... Skall han sätta upp ditt testamente?» Hon kunde ej låta bli att fråga, om det så gällt hennes lif. Det är ju de där flickorna, som Lisen varit så svag för — skola de ärfva henne, kanske? — tänkte hon.

Lisen betraktade henne förvånad. Så smålog hon — fint, ironiskt, nästan skälmaktigt.

»Var lugn. Jag har ju lofvat. Testamentet ligger i byrån där.»

»Jag menade inte, tänkte inte!» stammade Karin förvirrad, men hon visste, att de brännande kinderna — ja, själfva röstens klang förråd, hvad hon tänkt.

»Låt jungfrun gå, och stanna hos mig,» bad den sjuka.

»Jag lemnar dig på inga vilkor,» svarade Karin ifrigt. Hon visste, ej hvad hon skulle säga eller göra för att utplåna det sagda.

Lisen hade varit en vacker kvinna, och ännu in i döden bibehöll ansiktet sin fina form, mun och ögon sitt vackra uttryck. Sjukdomen hade återgifvit henne något af det skära, ungdomliga, som fordom präglat henne, och lidandet hade för länge sedan stämplat henne med sitt adelsmärke.

»Hjälp mig af med mössan,» bad hon, då Karin ombesörjt brevet.

»Men om du förkyler dig?»

Ett underligt leende blef svaret.

Det gräsprängda, lockiga håret föll ned öfver den hvita, spetsprydda nattdräkten. Hennes hår hade varit så ovanligt vackert. Alla hade tyckt det, och en gång — en solig vårmorgon — hade också han sagt något därom. De gingo tillsammans i växthusset och hade småningom skiljt sig från den andra ungdomen. — Solen sken så underbart varm, och det doftade från gula och röda rosor. Morgonen därpå skulle han fara, och hon hade tänkt, att då — just då — skulle han uttala de ord, som lågo på bådass läppar, brunno i bådass ögon.

»En spegel,» bad hon matt.

»Du är så vacker, att det är en glädje att se på dig,» sade Karin inställsamt, men hon menade, hvad hon sade.

Lisen lemnade spegeln ifrån sig med en suck. »Låt det vara alldeles tyst — stör mig ej förr än han kommer. — Jag skulle vilja sofva.»

Karin satte sig framme vid fönstret med sitt arbete. Klockan tickade som förut, medan minuterna skredo och skredo. Eljes rådde dödstystnad i rummet, och de obetydligaste ljud — synålens glidande genom tyget eller trädens dragande upp och ned — blefvo dubbelt förnimbara.

Utanför, på gatan, där människohopen myllrade fram, var det lif och rörelse. Vagnar och fotgängare korsade hvarandra, och sorlet af prat, skratt, fotsteg, vagnsskrammel och hästtramp trängde dämpadt in i sjukrummet. Snön smälte och droppade ned från taket i taktmässig enformighet. Sparfvarne kvittrade. Från våningen uppöfver hördes vals och polkamelodier aflösa hvarandra, och allt emellanåt skars rymden af en ånghvisslas gälla toner.

Alla dessa ljud utifrån, som nådde den sjuka likt en sista helsning från den värld, hon skulle lemna, upprörde henne. Det syntes henne så ofattligt, så aflägsset, det brusande lifvet därute, som fortgick alltjämt och skulle fortgå, äfven när hon var borta.

Men var det då så mycket, hon skulle lemna? Skulle andra nå så mycket mera än hon nått?

Nej! Tidehvarf skulle följa på tidehvarf. Uppfinningar göras, som förde släktet framåt — längre än någon nu lefvande tänkte eller anade — men människohjärtat skulle blifva detsamma i alla tider. Ingen skulle blifva lyckligare, än hon själf en gång varit — ingen lida djupare än hon gjort. Och kunde släktet också, genom kunskapens, vetandets och naturkrafternas förenade makt, göra sig oberoende af själens innersta komplicerade mekanism, där känslorna formas, häradas, förädlas och gripa hvarandra som kuggarne i ett hjul — blefve det alltid ett tillbakagående.

»Klockan fyra skulle han komma — så

fort han lemnat ämbetsrummet,» hade tjänsteflickan fått till svar.

Lisen fick en tesked konjak emellanåt för att uppehålla krafterna.

Marssolen lyste med dämpadt sken och kastade ljusreflexer öfver bädden, där hon låg, väntande med ett leende på läpparna.

Nu kommer han — hon anade det. Nu skulle hon säga honom — allt...

»Gå!» hviskade hon feberaktigt. »Gå!» — och låt ingen störa oss.»

Karin lydde undrande, och aldrig under hela sin återstående lefnad har hon upphört att undra. En högväxt, gråskäggig man, rak, spänstig och lefnadsfrisk, helsade helt flyktigt, liksom förströdd, och bad henne visa vägen till fröken Holms rum.

Utanför dörren lemnade hon honom, utan att få sin nyfikenhet stillad.

Det dröjde en timme, innan han kom tillbaka, och när han kom, syntes han henne som förvandlad — gammal och böjd. Tårar runno utför hans kinder, utan att han tycktes märka det, och han svarade ej på hennes frågor eller såg åt henne, där hon stod och höll tamburdörren öppen.

Af Lisen fick hon intet veta. Hon öppnade aldrig ögonen — talade ej ett ord mera, var redan som död — men öfver de härjade dragen, på hvilka den nedgående solens strålar smeksamt dröjde, låg ett skimmer af djup, innerlig lycka.

Nu var hennes längtan stillad. Nu — på dödsbädden — behöfde hon ej blygas för sina känslor. Nu hade hon fått yppa, hvad mannen har rättighet att säga, till hvem han vill — men kvinnan till ingen — minst till den hon älskar helt och fullt...

Några ord om "handarbete".

Jag läste nyligen i en kvinnotidning en artikel, som började med de orden: »Det finns många fruntimmer, i hvilkas ögon det kvinnliga handarbetet är något långtrådigt och obetydligt, ja rent af själsdödande».

Dessa ord eggade mig att läsa mera af uppsatsen, hufvudsakligen af opposition, ty äfven mig föreföll hvad man i dagligt tal kallar »handarbete» såsom det onyttigaste och dyrbaraste tidsfördrif, jag kunde tänka mig, och det roade mig att se, med hvilka ord författarinnan skulle belysa nyttan af det kvinnliga handarbetet. — Redan efter några korta satser hade jag klart för mig, att jag funnit en besläktad själ, som icke talade om onyttigt krimskrams, utan om kvinnans ingripande med egna flinka händer i ett välordnad hushålls skötande, och sannt är väl, att den kvinna, som icke hos sig känner en längtan efter ett högre andligt sträfvande, den, som ödet icke gifvit någon högre kallelse att uppfylla i lifvet — ej kan tänka sig ett mera tacksamt, ett mera angenämt fält för sin verksamhet, för sitt »handarbete» än vid den husliga härden.

Jag talar ej om de prydliga arbeten, i hvilka silkes- och guldrådar konstmessigt sammanfogas till alla slags kuddar, dukar etc., ej om ögonfångnader af fina pärlbroderier, utan om det välsignelserika handarbete, som består i att sticka sockor och strumpor, att flitigt sy och stoppa och att praktiskt handtera kökslefen.

Mången rynkar kanske föraktfullt på näsan vid dessa ord, men detta bör ej vilse-

leda flertalet. Klyftan mellan den yppiga boudoiren och ett renskuradt kök är lättare att komma öfver, än mången tror, och jag har känt mången älskvärd fru, som i salongen hänförde genom sitt spirituella samtal, sitt fina, älskvärda sätt, under det hennes herre och man icke tröttnade på att skryta af, hvilken förträfflig mat hon, lagade och hvilken ypperlig husfru hon var.

Det vare långt ifrån mig att uttala en bannlysning öfver allt lyxhandarbete, då ju den kvinnliga dräkten och våra boningsrums prydnad rent af fordra ett konstmessigt målararbete, och denna sysselsättning, som i alla tider varit så att säga en sed hos kvinnan, bör visst inte heller nu fördömas. När vi ännu i museerna beundra de präktiga broderier, som uppstått under medeltidskvinnornas konstskickligna händer, skulle det vara stridande mot all rätt att förklara allt dylikt arbete öfverflödigt. Men »för mycket och för litet skämmer allt», lyder det gamla ordstäfvet, och det är emot detta för mycket, som några ord kunna vara på sin plats.

Jag känner unga flickor, som egna hela sin verksamhet åt prydliga handarbeten (och pianospel), medan de icke ha en aning om, hur den enklaste middag skall lagas. Och märk väl, om än *fästmannen* blir förtjust öfver ett korrekt utfördt guldbroderi på en brefportfölj, skall den *gifte mannen* le ännu mera belåtet, om ett lyckadt middagsmål visar honom hans kära hustrus skicklighet i kokkonsten. Hur många fruar försumma ej under brådskan före jul hela sitt hushåll för att timalt sitta nedhukade öfver fina arbeten, som förstöra ögonen och ofta bereda mottagarna ett tvivelaktigt nöje.

Min tanke är, att hvarje förståndig och praktisk moder måste inse, att det första kvinnliga handarbete hon bör lära sina döttrar är »hushållssysslor». Hushållssysslor! Det låter ju så prosaiskt, men det är helt enkelt gripet ur lifvet. — Den, som icke redan som barn lär sig sticka strumpor och tåligt bättra alla skador på sina kläder, den som icke lärt sig handtera slevven lika bra som nålen och gör den praktiska erfarenheten till sin bästa kokbok, *den* skall säkerligen senare i i ånger mången gång sucka och göra sig mången förebråelse, så vida icke Fortuna lägger i hennes sköte medlen att köpa sig all möjlig hjälp. Men de kvinnor, som troget uppfylla en husmoders plikter och flitigt vänja sina händer till praktiskt arbete, skola äfven ha många stunder öfriga till ett lyxhandarbete, och de skola finna en särskild njutning i att åstadkomma prydliga broderier med samma händer, som först och främst eignade sig åt det nyttiga och nödvändiga.

Britte.

Ett pingstminne.

Inbäddad bland blommande körsbärs- och äppelträd, låg den lilla egendomen vid viken. Gångarne voro nykrattade, gräsmattorna ljusgröna och pingstliljorna hade just slagit ut liksom för att fira den instundande helgen.

Bien surrade flitigt i trädens kronor och lika flitigt arbetades inom hus för att feja och pynta. Mor bakade fina kakor och flickorna satte upp gardiner i salen och klädde med nytuslaget eklöf omkring kaketungnen.

Allt emellanåt kastades längtande blickar nedåt vägen. Gossarne skulle komma hem från skolan, och den äldste, adertonåringen, med hvita mössan på — om lyckan var god. Mor trodde så säkert härpå — hon log ibland för sig själf och tyckte, att allt hvad hon arbetat, sträfvat och försakat för att kunna hålla sönerna i skolan — det

betydde intet emot den glädje, som nu väntade henne, om allt lyckats väl.

Och så dukades tebordet, och man fäste buketter af konvaljer och sippor i hörnen på duken.

Den högkarmade stolen sattes i högsätet för »Studenten», och femte klassisten skulle också ha sin hedersplats till höger om far, och på mors ena sida skulle elfvaåringen sitta, han som nu borde fått flyttning till andra klassen.

Man kunde knappast bekämpa sin otålighet och för hvarenda sak, som sattes på bordet, gjordes en titt ut åt vägen. Men ännu syntes ingen till.

Solen hade sjunkit ned bakom skogstopparne i vester. Trasten sjöng sina djupa vemodsfulla toner i hagen, och nere i vassen slog blomstergäddan.

Det doftade så härligt från björkskogen och de blommande träden. Allt var så skönt, så förhoppningsfullt!

Omsider uppfångades ljudet af vagnshjulen, och af bar det med systrarna att på genvägen genom skogen möta de ankommande. Hur lustigt det gick öfver stätta och sten!

Och mor stod på trappan med klappande hjärta . . . där ser hon dem . . . vid kröken af vägen.

Och nu, se där! han svänger den hvita troféen högt öfver hufvudet för att visa, att han har den . . . ja, verkligen har den!

Snart omslutes hon af älskande armar, och far hörs säga med af glädje och rörelse darrande röst:

»Där har du dem alla tre, mor, de ha med heder tagit sina examina, och nu kunna vi fröjdas.»

Jublet ville aldrig sluta den kvällen. Långt sedan aftonmåltiden var intagen, satt man ännu kvar och lyssnade på de kära gossarnes förtäljningar. Till sist smög sig mor ut i bersån vid nötkuskarne för att riktigt i stillhet få höja en tacksägelse ur sitt hjärtas djup. På vårhimlen lyste en och annan stjärna, men i öster grydde morgonrodnaden.

Marit.

Smånotiser från kvinnovärlden.

Hertiginnan af Dalarne, som under en längre följd af år vistats i Schweiz, ämnar, som bekant, inom kort återvända till Sverige för att kvarstanna där, om hennes helsotillstånd så tillåter. Hertiginnans afresa från Neuchâtel, där hon under en följd af år haft sin bostad, kommer att väcka saknad så väl hos stadens fattiga, hvilka prinsessan med frikostig hand understödt, som äfven hos skandinaver, som uppehålla sig därstädes.

Den norska författarinnan Clara Tschudi, som tillbragt en del af vintern i Canton Neuchâtel, har från prinsessans sida varit föremål för en smickrande uppmärksamhet. Fröken Tschudi har ofta varit hennes gäst, och prinsessan har visat lifligt intresse för hennes litterära arbeten.

*

Kvinnoklubben hade den 16 dennes sammanträde i sin lokal vid Hamngatan för utseende af styrelse. Medlemmar af den samma blefvo: fruarna N. Frölander, Leche, Sachs och Boström sam frökarna Hübner, Gumælius, Ullmark, Tibell, Nyqvist, Myhrman, H. Andersson och Lindström. Nyvalda äro fru Sachs och samtliga frökarna, utom de tre förstnämnda. De afgångna hade undanbedt sig återval.

*

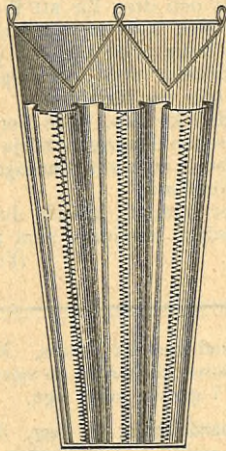
Föreningen för gift kvinnas eganderätt hade den 16 dennes årsmöte.

Af de upplästa års- och revisionsberättelserna framgick, att föreningens verksamhet under året företrädesvis varit riktad på kvinnans allmänna deltagande i stadsfullmäktigval samt val af skolråd och fattigvårdsstyrelse. Föreningen har också under det gångna året haft den glädjen att för första gången se en kvinna vald till skolrådsledamot, nämligen i Östermalms församling. På föreningens initiativ har dessutom af en erfaren praktisk jurist utarbetats ett testamentsformulär till tjänst för föräldrar, som önska tillförsäkra sin gifta dotter någon förmögenhet, under vilkor att det testamentarade skall tillhöra henne enskildt och förvaltas af henne själf. Detta praktiska formulär, som distribueras af firman F. Svanström, tillhandahålles allmänheten i rikets alla bokläror mot ett pris af 50 öre.

Vid val af styrelse omvaldes, de som nu voro i tur att afgå, nämligen fru Ankarvärd, fröken Cederschiöld samt redaktör E. Beckman; i stället för hr A. Hedén, som på grund af helsoskäl afsagt sig sitt ledamotskap, insattes lektor M. Höjer, och till suppleant utsågs fröken Ellen Fries. Till revisorer val-

Handarbeten.

Paraplyväska. Denna väska, som är både treflig och praktisk, har sin plats i klädkåp eller tamburer. Man afsneddar ett stycke oblekt linneväf, af 85 cms längd och 44 cms bredd, 25 cm bredt nedtill och klipper vidare ett andra stycke tyg, 68 cm bredt och 68 cm långt. Detta förses på lika mellanrum med tre ränder prydnadsstyg, monteras upptill med en ylle-

list och lägges i tre veck, som afspasas efter underlägget. Då båda delarne äro träcklade tillsammans, faststicker man mellan första och andra vecket yllelister. Hela väskan monteras rundt omkring med lister. Det undre stycket når upptill en bit öfver det andra. På detta släta stycke faststickas två stora uddar af yllelister, så att uddarnes spets riktas nedåt. Upptill låter man listen bilda öglor, medels hvilka väskan hänges upp.

Tvätten.

Att tvätta Jägerylle. Man låter plaggen ligga en halftimme i ljumt vatten, hvilket man tillsatt med 10 gr. salmiak per liter eller också blott i vanligt såplöddersvatten, och pressar därpå kläderna mellan händerna; genom gnuggning filta de ihop sig. Skulle plaggen vara mycket smutsiga, ger man dem antingen ett nytt svagare salmiakbad, eller bstryker de fläckiga ställena väl med såpa. Därpå sköljer man ur såpan eller salmiaken i ljumt vatten, drager ut kläderna i sin behöriga form och hänger dem till torkning på ett luftigt, ej för solen utsatt ställe.

Elin.

Bohaget.

Att taga fläckar ur möbiltyg m. m. Man köper för 20—25 öre quilayabark på apoteket, kokar den en stund i vatten och silar därpå ifrån barken samt vispar vattnet, så att starkt skum uppstår. Medan vattnet ännu är ljumt, borstar man de smutsiga ställena med en klädesborste.

Att putsa gamla förgyllda ramar. När träet börjar lysa fram på förgyllda ramar, bstryker man denna, om den skall vara matt förgylld, med gul oljefärg, låter denna torka litet och anbringar därpå guldstoff medels en bomullstapp. Är ramen blankpolerad, bstryker man de skadade ställena med flytande gummi arabicum och lägger på detta fint bladguld, som tryckes fast med bomull.

v. P.

Inläggningar.

Apelsinsallad. Apelsinerna skalas väl, befrias från kärnorna och skäras i skifvor. Apelsinskifvorna läggas hvarfats väl bestrodda med socker i en kristallskål, hvarpå de öfverhållas med marskino eller kognak och få stå och draga en stund, innan de serveras. Man måste vara mycket försiktig, att inga bäskor komma med, emedan hela salladen då är förstörd.

LEDIGA PLATSER.

En ung engelska eller tyska

med god bildning kan mot konversation och undervisning i sitt modersmål erhålla ett godt hem under sommaren. Vidare meddelar Kamrer Er. Andersson, Örebro. [1970]

En lärarinnebefattning

med undervisningsskyldighet hufvudsakligen i modersmålet och tyska språket är ledig vid Skellefteå elementarläroverk för flickor. Årslön 1,000 kronor. Ansökningshandlingar och betyg skola vara inlemnade före den 15 juli till styrelsens ordförande theologie doktorn S. Brandell i Skellefteå.

[1963]

Styrelsen.

PLATSSÖKANDE.

Ett ungt fruntimmer, kunnigt i främmande språk och vant vid undervisning, önskar att öfver sommaren på landet mot fritt vivre få gifva lektioner. Rekommendationer erhållas. Svar till »A. L.» torde inlemnas å S. Gumæli Annonbyrå, Stockholm. (G. 2965) [1976]

Mot fritt vivre önsk. ett ungt fruntimmer pl. under sommaren på landet emot underv. i knypl., märkn., filet-guipure, makramé, snörmakeri, etsning, målning, fornnord. sömn. m. m. Svar t. »Sällskap. o. Nytt», Iduns byrå. [1964]

En ung flicka, som med goda betyg genomgått 8-klassigt läroverk samt vistats 1½ år i Schweiz och Tyskland för utbildande i språk, önskar till hösten plats i en god familj. Svar till »A. W.», Iduns byrå. [1973]

En ung lärarinna, som genomgått högre lärarinnesem. och innehar plats vid elem.-lärov. för flickor, önskar för sommarfer. plats i familj. Svar till »Ln», Iduns byrå, Stockholm. [1975]

En ung flicka önskar med första pl. i en god fam. helst i Vestergötland för att biträda i hushåll och med sömnad. Sv. till »21 år», Jungskola, p. r. [1968]

Iett godt och skyddande hem. önsk. en ung föräldralös flicka till hösten plats för att gå frun tillhanda vid alla inom ett hem förefallande göromål eller som hjälp och biträde åt ett äldre fruntimmer. Pretentionerna små. Svar till »19 år», Iduns redaktion. [1962]

En ung fransyska med goda rek. söker pl. i fam. eller som sällskap åt en äldre dam; är kunnigt i handarbete. Adr. & ref. H. T., Nordström, Marstrand. [1965]

En ung flicka önskar plats i familj på landet för att lära hushållsgöromål. Är villig erlagga 150 kr. pr år. Adress »S. S.», Sexdrega, poste restante. [1971]

En jur. stud. önskar under sommar-månaderna plats på ett kronofogde- eller häradskrifvarekontor eller som informator för 1 å 2 ynglingar i någon af de 6 nedre klasserna. Största afseende fästes vid ett vänligt bemötande. Svar till »Student 86», Visby, poste restante, före 1 juni. [1968]

På en landtgård önsk. ett fruntimmer mot fritt vivre underv. i att läsa, skriva och tala franska och eng. språken, m. m. Svar i bref »M. M.», Strandvägen 27, 2 tr., Stockholm. [1968]

Hud- och Magsjukdomar

behandlas instundande sommar vid Hjo Vattenkuranstalt af Doktor A. Afzelius, Stockholm.

[1855]

En ung flicka, varmt intresserad för lärarinnekallet, önskar till hösten plats i familj att undervisa mindre barn. Vid godt bemötande fästes särskildt afseende. Afgångsbetyg fr. sju-klassigt läroverk finnes. Svar till »H. O. M.», Fritsla p. r. [1958]

En medelålders bildad tyska, som talar och skriver franska o. engelska, önskar plats som sällskap hos äldre pers. o. kan biträda i småbestyr eller med skrifning. Goda rekommendationer å Fredrika-Bremerförbundets byrå. (G. 2784) [1924]

Informator! En fil. kand. med mång-årig underv.-vana önskar kond. under sommaren, helst på landet. Små pret. Sv. till »Lärare», p. r., Upsala. (17260) [1986]

Ett fruntimmer, som som genomgått en fullständig kurs i dubbla bokhålleriet, önskar sig plats å kontor, eller i brist därpå som lärarinna för mindre barn eller värdinna i enkemans hem. Sökanden är musikalisk och af god familj. Goda referenser, pretentionerna små. Svar sändas benäget t. »H. C. A. 1890», Iduns byrå. [1984]

En anspråkslös flicka med god uppfostran, som inneh. pl. som guvernant, önsk. sig pl. i en enkel fam. på landet, där hon mot en billig afgift kan få del. utidehusl. görom. Svar torde sänd. m. »M. J. 3124», adr. S. Gum. A-B. Sthlm. (G. 3124) [1989]

DIVERSE.

Doktor A. Afzelius
Lilla Vattugatan 24, 9—10 och 2—3.
Mag- och hudsjukdomar.
[1841]

Doktor Carl Flensburg
33 Drottninggatan 33.
Hvardagar 1/3—1/4. Helgdagar 10—11.
Behandlar företrädesvis **Barnsjukdomar.** [1848]

Doktor Per Johansson
Riddargatan 2.
Hvardagar kl. 9-10, 2-3; söndagar 9-10.

Tandläkare
John Wessler
Götgatan 14. [1787]

Panorama international,
Hamngatan 18 B, 1 tr. upp.
(bredvid Svea-Salen)
Denna vecka:

En resa genom Egypten.
Nästa vecka:
III. dje serien af **Schweiz.**
Entré 30 öre, barn 20 öre.
Abonnementskort, gällande för 8 besök, kr. 1: 75, barn 1: 20.
Öppet alla dagar från kl. 10—10.
Hvarje söndag nytt program. [1857]

En ung flicka önsk. till hösten blifva inack. i en treflig fam. på landet för att lära sig hushåll, helst där ungdom finnes och i närheten af stad. Svar till »21 år», Vesterås p. r. [1974]

En ung lärarinna, som studerat tyska och engelska språken utomlands, önskar tillbringa sommaren på någon naturskönt belägen egendom. Svar torde sändas till »Thelma», Vesterås, poste restante. [1940]

Sommarbostad

af 3 eller 4 rum med kök, friskt och skönt belägen vid målarstranden och barrskog, finnes att hyra öfver sommaren. Vidare underrättelse lemnar kapten Ekström på ångbåten Gripsholm. [1988]

Vid Ulricehamns Sanatorium mottagas inackorderingar i enskild villa hos fru B. Freding. [1959]

Inackordering önskas i aktad familj af ett medelålders fruntimmer under juli och möjl. äfven aug. vid kusten eller i någon skärgård, där saltsjöbad kunna erhållas. Sv. med första torde benäget sändas till »F.», Solfvesta p. r. [1941]

Ien pension i närheten af Berlin, i skogrik trakt (»Märkische Schweiz»), emottagas elever. Undervisn. i vanl. skolämnen, språk (infödda lärarinnor), sång, musik, målning samt, om så önskas, i klädsömnad o. hushållsgöromål. Kan begagnas af svagare elever, emedan kurserna lämpas efter hvars och ens krafter. Utfärder under föreståndarinnans ledning. Prospekt m. m. å Th. Tjänders byrå, Malmskilnadsg. 38 i Stockh. [1800]

Målarskola på landet.

De damer och herrar, som äro hågade taga lektioner i teckning och målning efter naturen, behagade snarast anmäla sig n:r 6 Kammakaregatan. Portvakt anvisar. (G. 3059) [1977]

Fysiologiska skodon
Allm. telefon 55 82.
Allm. telefon 55 83.
för damer, herrar och barn tillverkas hos undertecknad till moderata priser.
Personer, som hafva ömtåliga eller förstörda fötter, kunna hos mig få skodon, som passa väl och äro bekväma att gå med.
Högaktningsfullt [1795]
C. NILSSON, Drottninggatan 100.

Anna Högman
rekommenderar sitt rikhaltiga modevarulager.
Order mottages pr telegraf, post och telefon och expedieras skyndsamt.
Vesterlånggatan 54
Allm. telefon 24 59.
Linnégatan 6,
Allm. telefon 60 89.
[1905]

Westbergs oöfverträffliga Tvättpulver à 20 öre pr paket hos alla specerihandlare. [1972]

Svar.

Nr 235. »De lefnadströtte» är en tafia af professor Emil Neide. Se Ueber Land und Meer för 1887.

Läsare af Idun. Nr 288. Kalfningsfeber är svårbotlig. Se dock Tidskrift för Landtmän nr 35 för 1889, där en kortare uppsats härom förekommer. På begäran: J. J.

Nr 339. Vackra kyrkmarscher för orgel finnas af W. Heintze (Abr. Lundquists förlag) 2 häften, svåra. Lätta i A. Lunds »Utgångsstycken och Marscher för orgel.»

Läsare af Idun. Nr 369. Afgnid skridskojärnen väl med gröfre smärgelpapper (Seeligmann's N: r 00 eller Huberts N: r 3) och därefter med ett finare nummer samt olja hela skridskon. Bäst är att undvika rosten genom att efter hvarje åkning väl aftorka sina skridskor samt därefter gnida dem med en oljelapp.

John Björn. Nr 376. En liten praktisk transparent stjernkarta (tysk) finnes i Nordin & Josephsons bokhandel Drottninggatan. Ett populärt planckverk i ämnet för öfrigt.

John Björn. Nr 377. Emy afrådes från att låna, såvida hon ej har mer än vanligt godt hufvud o. d. o. energ. Det är svårt att låna, men ännu mycket svårare att återbetala.

John Björn. Nr 389. a) Skulle Anna Lisas råd mot arm-svevt ej hafva åsytadt verkan, så pensla stället, sedan de tvättats och torkats väl, med 5% kromsyrslösnig (köp 25 gram därpå på apotek); bäst vid sängdags. Upprepas, om nödigt, högst 3 ggr. med 14 dagars mellantid. b) Äro tanderna mörka, låt en tandläkare rengöra dem. Använd i framtiden dagl. borstning med slammad krita jämte några droppar pepparmyntolja. Köp ej färdigberedd tandpulver, som alltid äro dyra och ofta ytterst skadliga. c) Hylins secunda glycerintvål.

John Björn. Nr 390. En bondficka gör bäst i att slå tandläkarefunderingarna ur hägen. Först erfordras studentexamen och sedan för de speciella studierna 2—4000 kronor.

John Björn. Nr 412. Enda medlet, utom operation, mot vårtor är ett främmedel, t. ex. karbol-ättik- eller kronesyra, som ytterst försigtigt anbringas endast på själva vårtan, medels en fin spetsig trädslicka. Upprepas.

John Björn. Nr 431. Undervisning i matlagning lemnas i Hushållsskolan vid Jakobsbergsgatan; uppläggning och servering inhemtas kanske bäst under en månad på Grand Hôtel eller Hôtel Rydberg.

John Björn. Nr 426. A. F. Lindblad.

Någon bland Iduns läsare. Nr 444. Den allra strängaste desinficering af ladugården är nödvändig, annars kan den ytterst farliga sjukdomen kosta äfven mödrarna lifvet. Ni måste nödvändigt vända Er till veterinär. Jemför svar till nr 288.

På begäran: J. J. Nr 449. Det beror på hvilken af våra ränteanstalter Ni anlitar, emedan de äro fotade på något olika grunder. Länens ränteanstalter återbeta i allmänhet de insatta medlen utan ränta, om dödsfall inträffat före lifräntelidern. Då förkofran af dessa anstalters penningar är beroende af den ränta, som kan betingas, samt af dödligheten bland delegarne, kan resultatet af gjorda insättningar icke med full visshet förutsägas. Dock torde sannolikhetsberäkningarna i längden komma att sammanfalla med de verkliga förhållandena. — I Skaraborgsläns lifränteanstalt skulle Ni sålunda enl. dessa för önskad ändamålet behöfva insätta:

Breflåda.

Ln. Annonsen kostar 1,25 pr gång, och svaren öfversändas kostnadsfritt, om nödigt porto insändes.

Olg. Tack för välkomna bidragen. Vi se er väl snart åter.

X. Y. Z. Hur kan ni begära att vi skulle efterkomma en slik önskan!

Calm. Edra vänliga tankar om Idun ha mycket glädt oss. Och med er våga vi verkligen hoppas, att de delas af flertalet af våra läsarinor.

Sven. Naturligtvis!

Leo. Sådana annonser mottagas ej anonymt.

Red.

Innehållsförteckning.

- Charlotte Randel; af G. R. P.—n. (Med porträtt). — Pingst; poem af Daniel Fallström. — Hvarför han inte gifte sig; af Ahme. — På dödsbädden; skiss af Vilma Lindh. (Forts. och slut). — Några ord om handarbete; af Britte. — Ett pingstminne; af Maril. — Smånotiser från kvinnovärlden. — Teater och musik. — Striden om hjärtan; ur ett kvinnolifs historia, af Johan Nordling. VIII: På främmande jord. (Forts.)

Förslag till matordning för veckan 26 maj —1 juni. — Matlagning. — Efterätter. — Huskurer. — Toaletten. — Baking. — Allmännyttigt. — Hvarjehanda. — Handarbeten. — Trätten. — Bohaget. — Inläggning. — Läkareråd. — Frågor. — Svar. — Breflåda.

Svea Mineralvattenfabrik
28 Bergsgatan 28
STOCKHOLM
rekommenderar ärade läsare af tidningen Idun sina tillverkningar af alla sorters
Läskevatten jämte brygdt och kolsyradt Sockerdricka,
Champagnedricka, Champagnelemonad,
Hallon- och Fruktelemonad.
Belltelefon 1197. Order pr post eller telefon expedieras omgående. Allm. telef. 64 77.
Tillverkningen kontrolleras af Professor Severin Jolin. [1727]

Maltextrakt
PRISBELÖNT: PARIS, LONDON, MALMÖ, ANTWERPEN
(O Nord. A.—B. Göt. 3241x3) [1851] Oscar L. Björkborn, Göteborg.
Koncentrerad Ättika
från Skånska Ättikfabriken,
tillerkänd Första pris i Köpenhamn 1888. Klaraste Bordsättika! Renaste Inläggningsättika!
Af 1 flaska å endast 1/2 liter erhållas 6 1/2 liter matättika för 1 krona.
Flaskorna, förseglade med kapsyler, stämplade med fabriken namn och registrerade varumärke, finnas hos spekerihandlande i de flesta städer.
I parti endast genom Skånska Ättikfabriken agentur, Smålandsgatan n: r 18, Stockholm. [1789]
Vid Samuelsbergs Hushållsskola
börjar ny termin den 1 augusti.
Prospekt sändes på begäran.
Samuelsberg, Motala i april 1890.
M. Möller. U. Holmberg. [1792]

Medevi Helsobrunnar och Bad.
— Säsang 1 juni—1 september, fördelad på två terminer. —
Intendent Waldemar Zander, Stockholm; biträdande läkare H. Brand och D. Andersson. Sjukgymnast och massör direktör C. I. Cleve.
Utmärkande för denna i Östergötland belägna kurort är dess många järnkällor, dess förträffliga gyttebad samt fuktig läge i en ovanligt härlig natur. — Alla brukliga kall och varma bad, äfven elektriska och Nauheimbad serveras. — Electricitet, magsköljning m. m. Barrskogsluft. Godt, dietiskt bord. — Billiga vilkor. — Mest besökt för magkatarr, reumatism, blodbrist, nervsvaghet, underlivslidanden m. fl.
God musik mot billig afgift. — Direkt ångbåtsförbindelse Stockholm—Medevi med »Esaias Tegnér».
Fullständiga prospekt, anskaffande af rum m. m. genom »Brunnskottoret», Medevi. — Kolsyradt Medevivatten genom Apoteket »Nordstjärnan», Stockholm, och »Brunnskottoret». (G. 13266) [1692]

För damerna!
3 st. Broderialbum med fina och smakfulla mönster erhållas portofritt, då 80 öre i frim. insändas till Josef Sjöberg, Tranås. (G. 2956) [1979]

Bärviner,
Bärsaft och Ättika
af
Liljeholmens Vinfabriks
prisbelönta tillverkningar försäljas hos hrr spekerihandlande. Se Idun för fredagen den 25 april.
Vin och safter försäljas på hel- och halvbuteljer, tredubbel ättiksprit på större flaskor, alla försedda med etiketter, innehållande fabriken namn. [1896]

Husmödrar!
Den, som önskar fin och god anjovis, bör hos herrar handlande efterfråga Benj. G. Mollén & C:os i Lysekil och i synnerhet Molléns »Victoria-Anjovis», hvilken är non plus ultra. (G. 2093) [1784]

1890 års
Frö-priskurant
utdelas gratis, sändes franko.
SVENSONS Fröhandel
Lilla Nygatan 17, Stockholm. [1897]

Svenska
Järnsängsfabriken
50 Regeringsgatan 50.
Allm. Tel. 46 47. [1723]

Stockholms
största sortiment af
Bomulls-
Klädningsstyger
från de finaste engelska och franska till svenska handväfda från 40 öre pr meter, samt engelska och franska
Perkaler och Satiner, stort sortiment, hos
K. L. Lundberg & C:o
36 Drottninggatan 36
Profver sändas på begäran. [1816]

Rosa Holmström
Guld- och Silke-brodös
Karlavägen 4, Stockholm
mottager beställningar å Fanor, Standar, Vapensköldar, Kyrkbroderi m. m. (G. 3117) [1985]

På Em. Giron's förlag:
Godtköpsupplaga.
Kok-Konsten
af Ch. Em. Hagdahl, med. d.r.
Ny, omarbetad upplaga.
Omkring 3,000 mrtrecept och 300 afbildningar.
Fjärde häftet å 60 öre.
Innehåll: Säser (slutet), Raguer, Färser, Kroketter, Frikadeller, Que-neller, Rissoler, Klimpar, Makaroni, Nudlar, Ravioli, Polenta, Rostadt och stekt bröd, Piggvar, Hafstunga (början). (G. 16949) [1978]

På Wilhelm Billes förlag:
Huru männen fria.
Den ödesdigra frågan med dess svar af Agnes Stevens.
Pris 2: 25. [1736]

GUSTAF HOLMBLOM
KAPP-FABRIK
38 Vesterlånggatan 38
Nedra botten, 1 o. 2 tr. upp. [1852]

Iduns Uträttningsbyrå

ombesörjer genom fullt kompetenta personer uppköp i alla möjliga branscher gratis åt Iduns abonnenter och för uppdrag åt andra mot en obetydlig ersättning. Alla saker skickas mot efterkrav och få returneras (dock genast) mot fraktkostnaden. Dubbelt porto torde medsändas.

[1849]

Skodon,

svenska och välgjorda för herrar, damer och barn. Stort urval af Tofflor, Balskor.

Beställningar och reparationer utföras skyndsamt. — Moderata priser. Reelt bemötande.

A. Nordfors,
46 Regeringsgatan 46.

[1894]

Sex för femton!

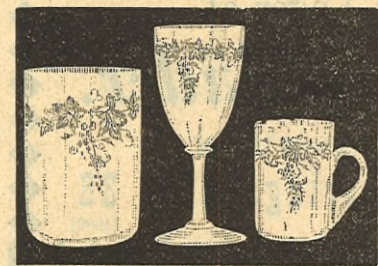
Till det otroligt billiga priset 2,50 säljer jag, när minst $\frac{1}{3}$ dussin tages, en ny sorts hemstickade extra prima Trikotkläder för 3—7 års gossar. Som antagligen ett mycket stort antal beställningar kommer att ingå, förbehåller jag mig 14 dagars leveranstid. A. Williamson, Vesterlångg. 57, i tr. Stockholm.

[1936]

30 Maj

är 2-dra dragningen i Kulturhistoriska Föreningens lotteri på konst-, industri- och slöjdföremål. Lotteriet omfattar 10,000 vinster, värda 175,000 kr., och med hufvudvinster af 2,500, 2,000, 1,500 och 1,000 kr. värde. Lottsedlar till 2 och 3 kr. säljas i alla boklädor.

[1939]

3: 50 duss., 3: 50 duss., 3: 50 duss. Etsade Glas, passande till presenter, hos Aug. Vogels Konstglasliperi, Fredsgatan 30. Allm. Telef. 47 97.

[1627]

SVARTVIKS

Stärkelse,

svenskt fabrikat, gifver linnen, utan att förstöra det, en bländande hvit färg. Till salu hos alla speci-handlande i riket.

[1487]

Glöm ej bort,

att O. Williamson, Borås, säljer prima helylle marinblå Gosstricotkostymer från 3 till 10 års för 3: 75. Priskurant å yllevaror sändes franko.

Stora mansvästar

med ärmar till 3: 50 pr st. [1873] O. WILLIAMSON, Borås.

Gosskläder,

väl gjorda o. af goda tyger, finnas ständigt på lager.
Beställningar utföras med största noggrannhet.
Kläder för nattvårdsynglingar finnas på lager.
Allt till ytterst billiga pris.

CARLHOLM & SÖDERQVIST

2 A Trångsund 2 A.

OBS. Skyddsmärket.

OBS. Skyddsmärket.

C. Smitt & Co:s Äkta Säter-Olja,

för botandet af gilt, reumatisk värk, sensträckning, magkramp, taudvärk o. d., där stark och hastig upphettning af sjuk kroppsdelen på några minuter åstadkommes. Särdeles nödvändig är denna olja att hafva i hemmen å landet, där läkare ej alltid vid behov kan erhållas. Är försedd med intyg så väl från Handelskemisten i Stockholm som och från många personer, som med fördel använt densamma. Försäljes hos de flesta Speceri- o. Parfymhandlare i riket samt i parti, med rabatt, hos C. Smitt & Co, Stockholm.

[1969]

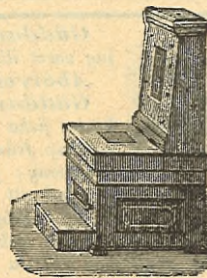
Själfverkande Torfmullsapparater,

Ceres, patent nr 1742,

visitorsade vid Mosskulturforeningens möte i Jönköping i nov. 1889 såsom de bästa af alla torfmullsklosetter, försäljas af

Torfmullsaktiebolaget Ceres.

Kontor och lager: Södergatan 17, Malmö. (G. T. A. 2162x1) [1987]

Trosa Bad- och Sommarvistelseort.

Trosa rekommenderas som en synnerligt angenäm sommarvistelseort. Naturskönt läge, vackra omgifningar (Tullgarn, Thureholm, Hörningsholm, Dahl. byö m. fl.). God luft, Saltsjöbad, Varmbad. Enkelt lefnadsätt (inga societetsafgifter). Dagliga kommunikationer (5 timmars väg från Stockholm).

Tvåne läkare på platsen. Bref med förfrågningar besvaras af Badhus-sällskapet. (G. 14392) [1771]

Praktisk Konstväfnadsskola, 37 Norrlandsgatan 37.

Undertecknad, som i 12 år förestått Elfsborgs läns Väf- o. Slöjdskola, meddelar undervisning uti alla sorters konstväfnader och enklare väfnader. Elever, som önska deltaga i undervisningen, torde anmäla sig i skolans lokal. Väfstolar med tillbehör anskaffas. Beställningar af alla sorters Konstväfnader emottagas och utföras noggrant till billigt pris. Diverse Konstväfnader, såsom Portierer o. Gardiner af ylle o. bomull, Borddukar, Serveringsdukar, Parad- o. Badhanddukar, Kuddar, Förkläden, Flossa o. Kiddermönster samt enklare Mattor jämte Gardiner m. m., passande för sommarnöjen, finnas till salu.

[1654]

Johanna Brunsson.

Lager af Snörmakeri- & Garneringsartiklar till klädningar och kappor.

Congress-, Sultan- och Javatyger till broderi för bord- och bräckdukar m. m.

Obs.! Profver sändas på begäran till landsorten franko! Ordres expedieras pr omg. Obs.!

(S. N. A. 2402)

[1982]

Ospiritadt Portvin

som någon tid varit slutsåldt, är nu åter inkommet, hvarpå vi fästa våra ärade kunders uppmärksamhet. Priset är som förut 1 kr 50 öre och 2 kr. 50 öre pr but. med 10 procents rabatt vid kontant köp.

Leffler & Co,
Nr 6 Hötorget.

[1944]

Alingsås hushålls- och språk-undervisningsskola

för unga bildade flickor öppnas den 15 nästa augusti. Prospekt för skolan sändes på begäran af fru Mathilde Hüttling, född Gaudard, Alingsås.

Referenser: i Stockholm, grevinnan F. Leuhusen (född Hermansson), 36 Sturegatan. Fru Herman Ankarcrona, 5 Engelbrektsgratan. Fru Magnus Neijber, 22 Sturegatan. I Karlskrona: Landshöfdingskan grevinnan U. Horn (född Sjöcrona) och Marindirektören Hugo Lilliehöök. I Göteborg: Fru Lina Rhedin, Brunnsparken. [1787]

Sparsamma Fruar.

Gammalt ylle och ull emottages dagligen till spånad, väfning af tyger, schalar, filtar m. m.

OBS. Hvar och en får sitt ylle tillbaka i form af garn eller väfnader.

OBS. Nedsatt spånadsafgift.

OBS. Ett parti schalar realiseras från 5 kr.

OBS. Ett parti filtar realiseras från 5,75.

Telefon 26 53.

Hildur Andersson,

född Sundeman.

12 Klara Norra Kyrkogata 12.

[1861]

Ännu

finnas några få permar kvar till Idun 1889, dels i rött och guld, dels i blått och guld. Priset är endast

1 kr. 25 öre,

som torde insändas i förskott medels postanvisning eller i sparmärken (ej frimärken!) För porto tillkomma 30 öre.

[1359] Iduns Expedition.

Klädningsstyger

Profver kostnadsfritt.
Rekvizitioner fraktfritt.
OBS. Modelljämnascher bifogas profverna.

FR. MARCUS

Kongl. Hofleverantör.
STOCKHOLM. (1785)

Hänvisen till annonserna i Idun, erhållen i billigaste pris — enligt öfverenskommelse mellan Bedaktionen och de flesta af Iduns annonsörer.

I hvarje väl sorterad detaljaffär i Skandinavien samt i Barnängens Försäljningsmagasin, Vesterlånggatan 47, Stockholm, försäljas följande artiklar af prima kvalitet och med elegant utstyrelse:

Barnängens Liljekonvalj-Eau de Cologne, utsökt fin, uppfriskande och ren med rik, naturlig och varaktig liljekonvaljdoft.

Eau de Cologne Royale,
Eau de Cologne for Gentlemen,
Eau de Cologne Excelsior,
Eau de Cologne Concentrée, m. fl.

som genom sin friskhet, renhet och rikedom på verklig vällykt öfverträffa alla andra i handeln förekommande fabrikat i denna bransch. Särskildt kunna dessa sorter rekommenderas mot hufvudvärk, däsighet, nervositet etc.

Barnängens Parfymer och Essencer

med rikaste naturlig blomdoft i smakfullt utstyrda flaskor. Stort urval.

Barnängens Balsamiska Amykos-Aseptin.

Genom sina milda, men kraftiga egenskaper är denna Aseptin ovillkorligen att föredras framför hvarje annat preparat i denna bransch. Se vidare den beskrifning och de intyg från Nordens förnämsta läkare, hvilka åtfölja hvarje flaska!

[1725]

Prisbelönade SVENSKA STICKMASKINER

48 Drottninggatan 48.

Se vidare annonsen i månadsens första nummer!

[1922]

A. LAMBERGS KAPPMAGASINER

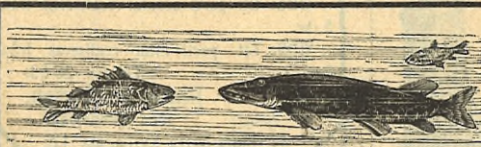
29 & 44 Vesterlånggatan 29 & 44 STOCKHOLM.

erbjuda största, modernaste sortiment af såväl enklare som eleganta

DAMKAPPOR

till lägsta priser.

[1966]

Gäddan: I dag har jag varit illa därän!
Aborren: Huru så?
Gäddan: Jo, man har börjat fiska här i sjön med redskap från John Fröberg, Finspong; flere hundra af

mina kamrater hafva fångats, och i dag höll jag öfven på att stryka med.
Aborren: (för sig själf) Det hade varit rätt åt dig. (Högt) Så ledsamt! Ja, jag har också hört sägas, att de där redskaperna äro lockande.

Mörten: (afsidet) Nu äro de rädda, skall man se! Ja, ja, det är inte så fritt med mig heller.

Illustrerad priskurant på Fiskeredskap erhålles på begäran från **JOHN FRÖBERG, Finspong.**

[1981]

Seidel & Naumanns Bicyklar och Tricyklar.

I god konstruktion, solidité, elegans och lättgående öfverträffade. Öfver 200 maskiner på lager i Malmö. Illustrerad priskurant på begäran.

Driftiga agenter sökas i alla städer samt på andra större platser.

Erik Schweder & C:o, Malmö.

Generalagenter för Sverige. (G. 13375)

Fru Ellen Möllers Praktiska Hushålls-skola

i Sköfde för unga flickor öppnas den 15 augusti 1890.

Skolan, afsedd för unga flickor från 16 till omkring 25 års ålder, har till sin uppgift att bilda de unga till praktiskt dugliga husmödrar i egna eller andras hem; undervisning meddelas i alla göromål, som höra till ett väl ordnat hushåll, samt i sömnad, väfnad, knyppling och träsnideri m. m. af därtill skickliga lärarinnor. Kursen, som är ettårig, räknas från den 15 jan. till den 15 juni och från den 15 aug. till den 15 dec.

Priset pr år 600 kr. Prospekt sändes på begäran. Referenser i Göteborg: fru C. L. Berggren, Vestra Hamngatan 5, fru Peder Wærn, Föreningsgatan 19. I Stockholm: fru Julie Gleerup, Sturegatan 17. I Jönköping: fru Sofie Björkman, Rustorp. I Malmö: fru Magnus v. Essen.

Anmälningar torde insändas under adress fru Ellen Möller, Kungsporsavenyen 21, Göteborg. [1847]

För Bad- och Sommargäster.

GAEDKE'S CACAO,

damernas favoritdryck, är renast o. helsosammast.

Till salu hos Herrar Specerihandlande.

[1888]

SUCHARD.

20 Guld- och Silfvermedaljer. Suchard's Chocolad.

Fabriksmärke.

Erkändt utmärkt kvalitet. Samtliga Suchard's Chocolader äro garanterade ren Cacao och socker utan tillsats.

Suchard's Praliner, Gianduja, Noisettes, Nougatines och andra dessertchocolader rekommenderas.

Ärade konsumenter meddelas, att fordnä paket, Pure Pâte, osöckrad chokolad med blå etikett, numera säljas i kiloförpackning med rödrutig omslag, bärande fabriksmärket. Detaljpriset pr 1/3- och 1/2-kilokaka är 50 öre och 1 kr. Kvaliteten har ej undergått någon förändring. [1842]

SUCHARD.

Tjulander & C:o,

Allm. Tel. 50 89 **Vinhandel,** Allm. Tel. 50 89.

55 Drottninggatan 55,

rekommenderar sitt väl sorterade lager af endast äkta utländska **Viner** och **Spirituosa**. Särskildt framhålls: Finare **Champ.-Cognac** från de förnämsta firmor, flere år här i lagret. **Bordeaux-viner** af välkända firmor, **hvitt Portvin**, särdeles omtyckt, **Martinique- och Holländska Likörer**, många år här lagrade, samt vår välkända **Funsch**, gammal och god, till flere priser, enligt priskurant, som sändes på begäran. [1759]

Nilsson & Dahlbeck

Lager af

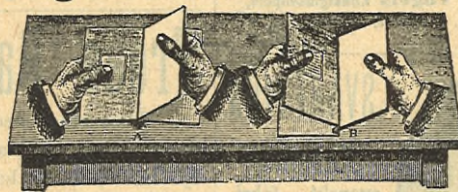
Goskläder.

STOCKHOLM

38 Regeringsgatan 38

[1699]

Sjelfbindaren!

som samlingsperm för

IDUN

är oundgänglig för hvarje prenumerant, som önskar att vid årets slut hafva sin ärgång komplett och fläckfri.

Sjelfbindaren afskaffar förgälseln att aldrig veta hvart det eller det numret tagit vägen.

Sjelfbindaren behöfver inköpas endast en gång, enär den kan användas år efter år.

Sjelfbindaren finnes i 3:ne kvaliteter till resp. 2: 75, 3: 50 och 5 kr. pr exemplar, och kan erhållas i Stockholm hos hvarje Bok- och de flesta Pappershandlare, samt större Tidningskontor; — i landsorten i hvarje Bokhandel.

Sjelfbindaren tillverkas af P. Herzogs Bokbinderi- och Bokförl.-Aktiebolag, Stockholm. [1980]

Ny, patenterad

STOL

i 3 storlekar.

Lätt, stark, bekväm och praktisk!

Pris: de 2 mindre storl. kr. 2:— den större storleken > 2:50

K. M. Lundbergs

Bosättningsmagasin, 7 Storkyrkobrinken 7.

[1967]

Hänvisen till annonserna i Idun, erhållen i billigaste pris — enligt öfverenskommelse mellan Redaktionen och de flesta af Iduns annonsörer.